

Nytt fra Vesterlen Speidermuseum

13. årgang - 2023

ORGAN FOR MUSEUMSVENNENE

NR. 3

Fra åpningsleirbålet kretsleir Farmen på Fureneset 24.-30. juni 2023
Her har de lånt speiderdrakter fra museet.

Speidermuseet hadde laget en egen løype med spørsmål som speiderne skulle besvare. De fleste deltok og som belønning fikk de Speidermuseets eget merke. Dette foregikk hele uka, men primært på torsdagen. Veldig populært.

Fra kretsleiren

Hvilke tilbud har museet til speiderne?

Vi har flere alternativ når gruppen har bestemt å komme på besøk:

1. Jubileumsmerket (10 år) der speiderne får omvisning og historie pluss spørsmål som skal besvares. Vi har flere merker igjen (pga pandemien).
2. Wilhelm Retz-merket. Speiderne får speiderhistorie pluss mye om Retz etterfulgt av spørsmål som må besvares.
3. Speiderhatten. Her skal speiderne gjennomføre en forhåndsoppgave som går på gruppe, de får omvisning, historie og spørsmål.
4. Omvisning med historie
5. Flette avis-pute (gammel tradisjon). Får diplom. Også en omvisning.

Vi håper mange vil besøke oss. Speidere kan komme flere ganger og ta flere merker. Vi er alltid glad for å se dere og formidle litt av vår kunnskap.

Fra premieutdeling

Speidermuseet utlyste en konkurranse om beste bilde fra leiren. Dette bilde, tatt av Tomine Wasbø fra 1. Sandnes, ble kåret til det beste. Museet vil delta på et møte og overrekke en premie. Dette bildet og andre, innsendte bilder kan dere se når dere besøker Speidermuseet.

15. Januar var det 50 år siden 1. Tananger Sjø ble stiftet. Dagen ble feiret 27. august på Melingsholmen sammen med ordfører, speidere, tidligere speidere og ledere i et strålende vær. Selvfølgelig ble det servert både pølser og kake og barn og voksne kunne glede seg med aktiviteter både på sjø og land.

2. kvartalsrapport 2023

Vi startet tredje kvartal med å være tilstede på Vesterlen sin kretsleir. Der hadde vi en løype med spørsmål og en fotokonkurranse. Den ble vunnet av 11 år gamle Tomine Wasbø i 1. Sandnes speidergruppe.

Vi lånte også ut gamle speiderdrakter til åpningsleirbålet.

Det har bare vært positive tilbakemeldinger på dette.

Etter sommeren startet vi opp midt i august.

Semesteret har bl.a. vært brukt til å jobbe med en utfordring Roverombudet i Rogaland krets ga oss i vår. De ville vite mer om roverarbeid i tidligere tider. Dette er nå så godt som klart og vil bli sendt dem i oktober.

Forøvrig planlegger vi ett nytt "åpent møte" for gamle ledere og speidere og julemøte med påmelding.

Nye digitale løsninger er ikke helt klare, men det står om uker. Dette er et omfattende arbeid. Når det skal gjøres så billig som mulig, er vi prisgitt kunnskapsrike menneskers velvilje og tid.

Dette kvartalet har vi ikke hatt omvisninger.

Det har vært avholdt Nordisk Speidermuseumskonferanse 8. Til 10. september i Stockholm. Der stilte vi med tre delegater.

Det er lagt ned 226 dugnadstimer på museet dette kvartalet. Gjennomsnittsmøte har vært på 9 personer.

Stavanger, 21.09.23 Åse Wathne

Familien Baden-Powell og Norge

Familien Baden-Powells befatning med speidersaken kjenner de fleste til, men ikke alle kjenner til den kontakten de har hatt med vårt land gjennom årene.

Robert Stephenson Smyth Baden-Powell ble født 23. februar 1857 i London. Han ble kalt Stephanie av sin familie og nære venner og blant speiderne BP. Han ble adlet i 1929 og tok navnet Lord Baden-Powell of Gilwell. BP døde 8. januar i Kenya. Han er begravet i Nyeri fordi han ønsket at hans grav skulle være i Afrika.

I 1912 ble han gift med Olave St. Clair Soames. Hennes far var en god Norgesvenn og hadde bestemt at det neste barnet (deres tredje) skulle oppkalles etter Olav den Hellige. Siden det ble en pike, føyde han til en «e» så navnet ble det sjeldne Olave. Dette er fortalt av oberst J.S.Wilson og senere bekreftet av Lady BP. Hun var født på samme dato som BP, den 22. februar i året 1889 og døde 3. juli 1977. Hun er begravet sammen med sinn mann i Nyeri.

I Westminster Abbey er det satt opp en minneplate over disse to speidersakens pionerer. De er kjent hele verden over for sin befatning med starte av speiderarbeidet og dets utvikling så lenge de levde. På jamboreen i 1920 utropte deltakerne BP til Chief Scout. Lady Olave ble Chief Guide da det internasjonale speiderpikeforbundet ble stiftet i 1928. De hadde titlene til sin død og snere har ingen fått dem.

Møte mellom BP og Fridtjof Nansen

Den første kontakten vi kjenner til, henger sammen med Fridtjof Nansen og BP's eldre bror, Sir George. I 1895 forsøkte Nansen å nå Nordpolen med skipet «Fram» som han håpet skulle kunne ta seg fram dit. Da det ikke lyktes, forlot han det sammen med Hjalmar Johansen for å prøve å nå fram på ski. De startet skiferden den 7. april og nådde 86 grader, 14 minutter nord den 8. august. Da måtte de snu på grunn av motdrift. De tok seg fram til Franz Josefs land hvor de overvintret. De brøt opp derfra den 19. mai 1896. En måned senere traff de Fredrick Jacksons ekspedisjon som ga dem plass i sitt skip tilbake til Vardø – en uke før «Fram» nådde tilbake til Skjærvøy.

Den som brakte Fridtjof Nansen fra Vardø til Skjærvøy var Sir George. I januar/februar året etter, bodde Nansen hos ham i Eaton Square i London. Hit kom også BP. Blant annet var BP med på en middag som broren arrangerte for Nansen. Speaker i Underhuset, finansministeren og statssekretæren for koloniene var også blant gjestene.

Ja til Norsk Speidergutt-Forbund

I 1911 var BP på fisketur i Norge, i Atna i Østerdalen sammen med en venn. De bodde på Finstadseter. På veien hjem var han innom Kristiania den 30. august. Der holdt han møte med representanter for de to speiderforbundene for gutter (Norske Gutters Speiderkorps og Norsk Speidergutt-Forbund) på hotell Viktoria. Det var parade på Tullinsløkka hvor BP holdt tale til de frammøtte speiderne. Samtidig innviet han troppsflaggene til 1., 2. og 5. tropp. BP avgjorde at NSF var det forbund som hadde forstått hans ide best og henstilte de to forbundene om å komme til enighet. Det lyktes ikke, men i 1912 oppløste NGS seg og oppfordret troppene til å gå inn i NSF.

Fisketur og skissebok

I 1912 var BP igjen på fisketur i Norge fra 30. august til 12. september. Han hadde lovet sin nevø Donald, sønn av sir George, en slik tur før han i januar dro ut på en lengre reise (Donald hadde vært med på Brownsea Island som «ordonans» og ble for øvrig senere professor i Oxford). Turen ble kritisert av BP's kommende svigerfar, Harold Soames, som mente han burde være hjemme og forberede bryllupet.

Turen gikk over kontinentet og videre med skip fra Satsnitz og tog gjennom Sverige og Norge fram til bestemmelsesstedet. Hjemreisen gikk over Kristiania og med skip til England. Den kostet 51 pund, 6 shilling og 4 pence pr. person. Vi har fått skisseboken hans fra denne turen av Lady BP fordi hun mente den burde være i Norge. Fire av tegningene (akvareller) er det laget særtrykk av for salg. Etter hjemkomsten giftet han seg den 30. oktober med Olave. De fikk etter hvert 3 barn, Peter, Heather og Beatty.

Fredscruise med stopp i Oslo

I 1933 var BP og hele hans familie med på et fredscruise for speiderledere med S/S Caligaris til Østersjøen og Skandinavia. Fredag 26. august var det besøk i Oslo med parade av speidergutter og speiderpiker på kaien. Mens deltakerne i cruiset var på tur til Kolsås Folkemuseet eller institusjoner for handicappede barn, var det mottakelse i den engelske legasjon og møte for speiderledere i Ingeniørenes hus. Her delte BP ut woodbadge til tannlege Selmer-Olsen fra Arendal for fullført Gilwelltrening. Lord og Lady BP fikk overrakt hederstegnet «Sølvfisken» av Norsk Speiderpikeforbunds landssjef Kari Aas. Om kvelden var det leirbål på Frognerseteren under ledelse

av Rolf Lykken. Overraskende dukket dronning Maud opp ved arrangementet.

Under en pressekonferanse om bord i skipet, vekslet også Johan Saastad som representant for «Speideren» noen ord med Lady BP. Hun uttalte blant annet: «Egentlig er det jo speiderpikene og jeg som hører sammen, men jeg passer jo godt på mannen min da, og på den måten viser jeg jo også min interesse for guttene. De kan tro jeg gleder meg over å være i Norge igjen. Jeg skal betro dem at jeg ble før forelsket i det vakre landet deres enn i mannen min. Men jeg har jo ikke vært her som speider tidligere og jeg gleder meg til å komme i land og hilse på alle de norske speiderpikene».

Med Trondheim som vertskap

Den 15. august 1938 kom 480 speiderledere med S/S Orduna til Trondheim på vei hjem fra et cruise til Island. BP var av helbredsgrunner forhindret fra å gå i land, men mottok en del utvalgte ledere om bord. Lady BP deltok i alle arrangementene sammen med de andre lederne, blant annet Percy Everett, som var en av dem som medvirket ved gjennomføringen av leiren på Brownsesa Island i 1907. Like etter ilandstigningen, var det lunsj i Harmonien for en del av de gjestende lederne, representanter for offentlige myndigheter, skole og kirke og en del utvalgte ledere fra speidernes kretser og avdelinger. Det var en rekke taler fra myndighetspersoner og speiderledere. De «vanlige deltakerne» fra skipet reiste i biler til Skistua og spaserte til Gråkallen. Derfra bilte de tilbake over Leirfossen. Det var parade på Indre Kongsgård med deltakelse av gjestene og speidere fra Trondheim og omliggende distrikter med taler av Lady BP og flere utenlandske og norske ledere.

Lady Olave på Norgesturne

8. mai var krigen slutt og vik unne igjen knytte kontakter med andre land. Plutselig kom det melding om at Lady BP sammen med Mrs. Leigh White fra speiderpikenes internasjonale kontor, kom på norgesbesøk 1.-8. september. De ville besøke Oslo, Kristiansand, Stavanger og Bergen.

Oslo 1.-2. september: Besøket ble feiret med leirbål for speiderpiker fra de to forbundene og andre innbudte på Frognerseteren. HKH Kronprinsessen mottok de to gjestene og de fem medlemmene i Speiderpikenes Fellesråd i Norge. Lady BP og Mrs White var til middag sammen med en del ledere hos Gunvor Lykken (NSPF) den ene dagen og hos Inter Johanne Ameln (KFUK) den andre dagen.

Kristiansand 4. september: Mottakelse på Kjevik flyplass under ledelse av kretsleder for KFUK – Ester Davidsen og NSPFs Liv Larsen i Kristiansand. De marsjerte til Ravnedalen hvor Ladyen hadde en appell til dem.

Stavanger 5. september: Samling for en del ledere fra krets og avdeling hjemme hos kretsleder for NSPF fru Mossa Lund. Om kvelden møtte speiderpiker de to gjestene på en egen samling

Bergen 6.-8. september: I løpet av onsdag og torsdag ble det gjennomført en rekke arrangementer. I Flyhavnen var det stor mottakelse av speidere. Landssjef Dagmar Maalstad holdt middag for gjestene og en del innbudte. Det var lunsj for ledere og innbudte på Bristol med mange taler. Den ene kvelden var det middag for ledere fra alle forbund på hotell Terminus. Også pressekonferanse og møte med representanter for fylket, kommunen, kirken og skolen.

Verdenskonferanse for jentene

I tillegg til «etterkrigsbesøket» var Lady BP flere ganger i Norge. Da speiderpikene holdt internasjonal protestantisk speiderlederkonferanse her i landet, kom hun på besøk.

Ved speiderpikenes verdenskonferanse på Dovrefjell hotell på Dombås, var hun selvskreven deltaker som World Chief Guide. Før hjemreisen ble det holdt et leirbål på Frognerseteren i Oslo for speiderne.

Barn og barnebarn på Norgesbesøk

Heather, datter av BP, er gift med wing commander King. Han tjenestegjorde ved NATOs nordlige hovedkvarter på Kolsås i 1964-66 og de to bodde derfor toår i Asker og fikk besøk av Lady BP.

Peter, BPs sønn og 2nd Baron of Gilwell, deltok i staben for den engelske kontingenten til 4. World

Rover Moot i Skjåk i 1949.

Robert, eldste sønn av Peter (3rd Baron of Gilwell) var med i ledelsen for den engelske kontingent til verdensjamboreen på Lillehammer i 1975. Året etter deltok han på NSF's siste landsleir på Åndalsnes etter spesiell innbydelse. Der deltok han sammen med Gisle Johnson i ledelsen av leirens Ungdomsforum.

Navnet Baden-Powell vil for alltid være knyttet til speiderarbeidet. Den gode kontakten som Norge har hatt med speiderarbeidets stifter og hans familie, gjør dette båndet ekstra sterkt for oss.

Sakset fra Norsk Speidermuseum

Innbydelse til førjulsamling på museet

Vi har den store glede å invitere deg til en samling før jul.

Datoen er 6. desember kl. 1800

Program:

Info fra speidermuseet

Vibeke Bø Langeland forteller fra Farmen 2023

John Ottar forteller fra Gnist 2022

Beverting

Lynutlodning

Her kan det bli trangt om plassen. Derfor må vi ha påmelding senest 29. november til museet@vesterlen.no eller

Lovise Mæland tlf. 41510707 eller

Åse Wathne tlf. 95863482

Nordisk speiderkonferanse

Helgen 8.-10.09 var Tor Inge Berge, John Ottar Motland og Åse Wathne på Nordisk speiderkonferanse i Stockholm. Her noen bilder.

Vi møttes til registrering kl.17.00 på fredagen. Vi var ca 50 delegater fra 13 museum fordelt på Sverige, Finland, Island, Danmark og Norge.

Selve konferansen fant sted på Scandic Star hotell i Sollentuna.

Det var et hotell med gode lokaler, fine rom og god mat.

Etter middag fredag kveld fikk vi fra Vesterlen god tid til å prate med noen av de svenske delegatene.

Lørdag morgen startet med offisiell åpning av konferansen. Etterpå fikk vi en grundig innføring i hvordan vi skal behandle alle tekstilene vår for ettertiden. Det gjaldt alt fra skjerf /drakter til flagg/banner. Det var virkelig mye å tenke på og svært lærerikt.

Resten av dagen gikk med til gjennomgang av årsmeldinger og diskusjon om når neste konferanse skulle være, samt hvor prisnivået på konferansen bør ligge.

Gjennomgangstonen i årsmeldingene var at svært mange sliter med økonomien, og noen er i ferd med å miste lokalene. Omtrent alle ønsket flere i vennegruppene/dugnadsgjengen sine.

Når det gjaldt neste konferanse, konkluderte vi med at den blir i Danmark om 2 år.

Etter en bedre gallamiddag var det igjen tid for prat med de andre delegatene. Vi lærte mye om hvordan de andre legger opp omvisninger, får inntekter og ellers arbeider i hverdagen.

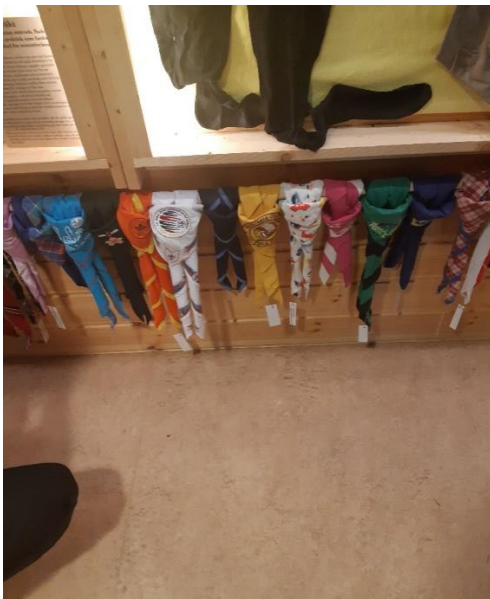
Søndag var i sin helhet viet til speidermuseet i Stockholm.

Der fikk vi først en innføring i historien til Scouterna i Sverige før vi gikk inn i museet.

Det var en opplevelse! De hadde god plass, og hver enkelt delutstilling fikk komme til sin rett.

Vi fikk en del ideer som vi tar med oss hjem og ser om vi kan bruke hos oss selv.

John Ottar, Tor Inge og Åse

Skjerf på rekke og rad

Haugevis med merker

Leirbålplass

Vått

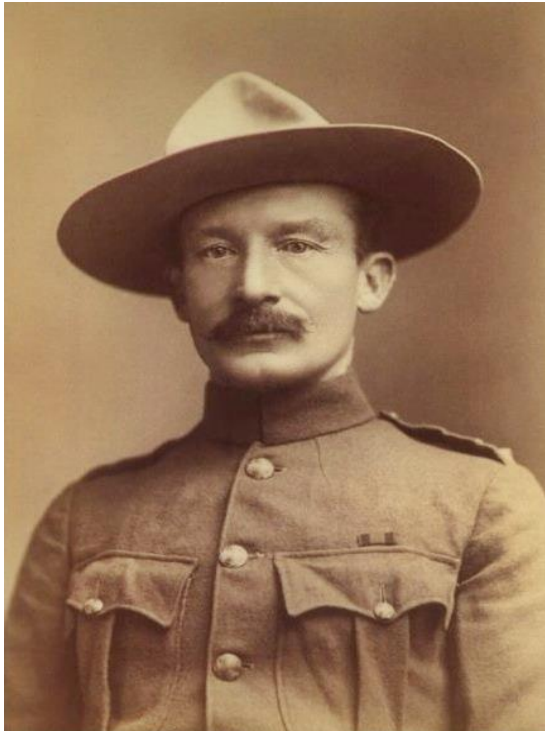
for Rogaland-speiderne

Står det i Speideren nr. 3 1983. Da hadde Vesterlen kretsleir i Suldal.

«Sekshundre gutte- og jentespeidere fra hele Rogaland fikk virkelig demonstrert sin kaldblodighet de to første, rå dagene av kretsleiren», skrev Stavanger Aftenblad.

Men på tross av grå kulisser og sølete stier, var leirområdet et fargesprakende syn: telt, oppvaskbaljer og tannglass i vannfast oransje demonstrerte hardnakket mot værgudene.

Og dagen da speiderne skulle ut på haik, våknet de opp til solskinn. Regnvær var en del av sinnslaget på noen av sommerens speiderleire. Men også regn går det an å ta med et smil – i hvert fall etterpå...

Fra 20 gutter, en øy og en mann til 8 ½ million gutter hele verden over!

En augustdag for 52 år siden, tok en berømt britisk general med seg 20 gutter og dro ut til en øy utenfor kysten av England. Her slo de leir, satte opp telt og levde et herlig friluftsliv i to uker.

Noen av guttene var sønner av generalens offiserskolleger. Andre kom fra de to nærliggende byene Poole og Bournemouth. Hele flokken ble delt opp i fire mindre enheter som generalen kalte «patruljer», og hver patrulje fikk en patruljefører og et dyrenavn.

Dagene i leiren gikk med til å bygge hytter og knyte knuter, til båltenning, matlaging, sporing, studier av plante- og dyreliv og til å ta seg fram på egenhånd i uveisomt terreng. Om kveldene satt guttene rundt leirbålet og lyttet til generalens spennende beretninger, ikke bare om sine egne opplevelser i Afrika og India, men om avdøde store menn, om deres mot, lojalitet og uselviskhet.

Guttene hadde en deilig tid. Men for generalen var leiren mer enn bare en hyggelig tur. Han hadde i en tid arbeidet med en plan som han håpet ville være av interesse for gutter og hjelpe dem til å bli bedre menn. Men før han lanserte denne idèen offentlig, ville han forsikre seg om at den var brukbar. Den eneste måten han kunne gjøre dette på, var å prøve den på guttene.

Forsøket med leiren falt ut til generalens fulle tilfredshet.

«Hemmeligheten med suksessen», skrev han kort etter at leiren var avsluttet, «var oppdelingen av flokken i patruljer. Hver patruljefører ble overlatt det fulle ansvar for sine gutters oppførsel til enhver tid i og utenfor leiren. Det ble en æressak for guttene å utføre de oppdrag som ble pålagt dem».

Og videre skrev han:

«Jeg var forberedt på at arrangementet ville slå godt an hos guttene, men jeg ble forbauset over å se den virkning som leiren hadde på guttenes karakter bare etter noen dagers forløp. Jeg støtter meg her ikke bare til mine egne iakttagelser, men til brev fra flere av guttenes foreldre som har lagt merke

til det samme. Og at guttene likte seg, fremgår tydelig av begeistrede brev jeg har fått fra dem, og av innstendige oppfordringer til å holde en ny leir til neste år».

Da forsøksleiren vel var over, satte generalen seg ned for å fullføre den boken han holdt på å utarbeide om den planen han hadde klekket ut.

Generalen var selvsagt generalløytnant Robert Baden-Powell som for sin innsats for ungdommen senere ble hedret med adelstittelen Lord Baden-Powell of Gilwell. Øya der han holdt forsøksleiren heter Brownsea Island og leiren var den første speiderleir verden noensinne hadde sett. Boken som generalen arbeidet med var «Scouting for Boys» og hans plan var den store idè som ligger bak speiderarbeidet.

Fra 20 gutter på en liten øy i 1907 har denne store internasjonale bevegelsen økt tll omtrent åtte og en halv million gutter og menn over hele verden.

Sakset fra Speiderens julenummer 46. årgang

Samarbeidet mellom KFUK-KFUM-speiderne og Norges speiderforbund har fått sin egen logo, inspirert av noe av det mest samlende i speideren, leirbålet.

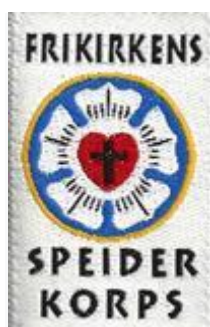
Logoen er første del av en felles profil for samarbeidet mellom Logoen er utviklet av Speider-sport i tett samarbeid med kommunikasjonsavdelingen i hvert forbund. Den grafiske profilen for Speiderne i Norge skal gi speiderne en felles merkevare, hjelpe arbeidet med rekruttering og bidra til å forsterke det allerede gode samarbeidet mellom forbundene.

Vesterlen Speidermuseum

Vi skal ha åpen kveld mandag 23. oktober kl.19.00 på museet, Våganessvingen 5b, 4052 Røyneberg.

Der vil det bli gitt informasjon om museet, omvisning for de som ønsker det og mulighet til å verve seg som «museumsguide» (opplæring vil bli gitt). Det vil bli servert kaffe/te og litt å bite i.

Alle er velkomne!

Lutherrosen

Korpsmerket til Frikirkens speiderkorps er *Lutherrosen* - som var Martin Luthers personlige segl. Merket er symbolet til den evangelisk-lutherske frikirke.

Den hvite rosen representerer glede og fred. Blåfargen henspiller på himmelens herligheter og gullringen på evighet og uendelig rikdom.

Om Frikirken

Frikirkens første menighet ble stiftet i Moss og Horten i 1877. Deretter fulgte menighetene i Arendal, Risør, Fredrikshald (Halden) og Kristiania i 1878. På 1800-tallet var det mange som arbeidet for å forandre statskirken. Folk syntes det var galt at staten skulle styre kirken, blant annet ved å utnevne prester. De reagerte også mot massealtergang og tvungen konfirmasjon. For Frikirken var de første årene preget av solid vekst, og denne veksten varte fram til rundt 1945. Etter noen tiår med mindre endringer i medlemsmassen, har Frikirken de siste tiårene fått flere nye menigheter og medlemmer. "Sammen om oppdraget" er hele Frikirkens slagord, og menigheter og Frikirketorget står sammen om oppdraget vi har fått. Kirkesamfunnet består av til sammen 82 menigheter spredt rundt om i Norge. Frikirkens lære bygger på Guds ord og den evangelisk lutherske kirkes bekjennelse. Det vil si at Frikirken tror, lærer og bekjenner at Guds ord er den eneste regel og rettesnor for tro, lære og liv.

Om Frikirkens speiderarbeid

1971: På Frikirkens synodemøte (generalforsamling) på Fredtun i 1971 ble det vedtatt å ta opp speiderarbeidet på landsbasis. Før den tid var det noen menigheter som på eget initiativ hadde startet opp med speiderarbeid. Det endelige vedtaket ble fattet på synodemøte to år etter, i Ålesund i 1973.

1973: Korpsets stiftelsesdag er den 16. september 1973.

1978: Norsk Speiderpikeforbund og Norsk Speidergutt-Forbund slår seg sammen til Norges speiderforbund.

1978: Ved årsskiftet 1978/1979 hadde Frikirkens speiderkorps totalt 721 medlemmer.

Korpsset i dag

Korpsstyret har møter 4 ganger i året. Da besøker vi gruppene våre, så sant det lar seg gjennomføre. Korpsstyrets oppgaver er å:

Lede Frikirkens speiderkorps, arbeide og ivareta korpsets interesser innad og utad. Ha kontakt med Norges speiderforbund og FriBUs landsstyre. Forvalte korpsets midler og eiendeler. Godkjenne opptak av nye grupper. Godkjenne nye ledere. Virke for et godt samarbeid mellom korpsets enheter og Frikirkens øvrige barne- og ungdomsarbeid på

landsplan. Skrive og behandle Korpsstyrets toårsmelding. Behandle, revidere og følge opp mot korpsets handlings- og langtidsplan. Forberede innsendte og egne forslag til korpstinget. Finne leirkomite til korpseleirer.

Korpseleirer og større arrangementer

Foruten korpseleirer, er Frikirkens speiderkorps også deltakere og arrangører av mange internasjonale leirer.

1974 *Korpseleir Justøya '74*
1978 *Korpseleir Strandheim*
1982 *Korpseleir Risøya*
1986 *Korpseleir Raudøya*
1990 *Korpseleir Bøensætra*
1994 *Korpseleir Bolkesjø*
1998 *Korpseleir Risøya*
2002 *Korpseleir Sjødalen*
2004 *Korpseleir Ransberg*
2008 *Korpseleir Dvergnestangen*
2012 *Korpseleir Tautra*
2016 *Korpseleir Evje*
2020 *Avlyst (pandemi)*

Håkon Ravndal er korpssjef

Grupper

Speidergruppene i Frikirkens speiderkorps, pr. september 2023: Arendal FSK, Fredrikstad FSK, Grimstad FSK Sjø, Herøy FSK sjø, 2. Kristiansand FSK, Kristiansand FSK, Lørenskog FSK Kurland, Nordseter FSK, Porsgrunn FSK, Rødøy FSK, Sarpsborg FSK, Songdalen FSK, Trondheim FSK og Vågsbygd FSK

Oo00oo

Landsleir Brandbu NSPF 1923

Minner og omtale fra leiren

Det var i begynnelsen av ferien i 1923. Vi stod oppmarsjert på stasjonen. Ryggsekkene bugnet, humøret var på toppen, og det lå stor spenning i luften. Det ble en munter togreise. Ingen var trøtte, så de, da vi sent på kvelden kom fram til Brandbu Folkehøgskole. Halmsekkene måtte fylles og kveldsmat spises for enn vi kom oss til ro, og klokken ble midnatt. Det var ikke en av oss 300 som sov den natten, og neste morgen var vi ute klokken seks.

Vi måtte bese skolen, og bestyreren og de andre var nok ikke særlig begeistret for all uroen i gangene og ute på plassen. Men så kom det orden i sakene. Det ble ikke flere slike netter, og vi fikk mere rutine i leirliv, hvis det da kan kalles leirliv i sove inne i klasserom og få maten ferdiglaget og servert i matsalen. Det var da moro i hvert fall. Til badeplassen var det så lang vei at et par piker fikk solstikk underveis. Så fikk vi da øvet oss i litt førstehjelp.

Når lederne holdt landsmøte, hadde vi andre fest på rommet, og da var det ikke helt stille. — Om leiren var festlig? At dere kan spørre om slikt. Aldri hadde vi vært med på noe så enestående.

Om programmet ellers

Selv om jentene sov inne og fikk maten servert i spisesalen, så foregikk mesterparten av aktivitetene utendørs. Foruten den obligatoriske morgengymnastikken, bød programmet på en rekke troppskonkurranser. Det var "stafetløp", "1ste hjelp i terrænget" og "signalisering". Dessuten var det leirmesterskap i "ballonball" og en stor offentlig svømmeoppvisning. Endelig var det konkurranse om den beste troppsoppvisningen, hvor representanter for lokalbefolkningen ble oppnevnt som jury. "Troppene staar helt frit i valg av program naar dette kun er helt speidermessig»

Samtidig som at det var leir, ble det også det første landsmøtet holdt, i form av førermøter nesten hver dag. På møtene ble flere tema diskutert og vedtatt, blant annet forbundets grunnregler, speiderløftet og valg av hovedstyre.

Dagsorden

Leiren hadde denne dagsordenen:

- Klokken 0700: Revelje, 30min gymnastikk og morgenstell
- Klokken 0800 - 0900: Frokost, to bordsetninger
- Klokken 0900: Morgenparade
- Klokken 0915 - 1400: Tur, konkurranser og oppvisning
- Klokken 1430 - 1600: Middag
- Klokken 1600 - 1900: Lek, idrett og førermøte
- Klokken 1900 - 2030: Aftenmat
- Klokken 2030 - 2200: Aftenparade, kameratslig samvær og leirbål
- Klokken 2200: Rosignal
- Klokken 2230: Alt stille

Overnatting

Deltakerne ble inkvartert i hus på og ved skolen. De som ønsket kunne sove i medbragt telt på henvist plass utenfor skolen.

Bespising

Bespisingen foregikk i spisesalen. På grunn av antallet ble deltakerne delt i to grupper med vel 150 speidere i hver.

Pakkliste

Denne pakklisten var listet opp i invitasjonen:

- Madrasstrekk og putevare
- Ullteppe
- Håndkle og toalettsaker
- Sko- og tannbørste
- Bestikk (kniv, gaffel, skje-spise og teskje)
- Kopp, fat og dyptallerken
- Troppsflagg
- Sangbøker
- Lette musikkinstrumenter
- o.l.

Deltakere

Det var ca 300 speiderpiker fra nitten deltagende tropper med på denne landsleir.

STØTTE TIL MUSEETS ARBEID:

Andelsbrev kan kjøpes ved å betale inn ønsket beløp på konto 3201.30.18625. Merk innbetalingen med navn og adresse, da får dere andelsbevis på beløpet i posten.

Andelsbevis kan også kjøpes på museet ved besøk der.

Vi selger andelsbevis pålydende

Kr. 50,- kr. 100,- kr. 500,- kr. 1000,- og fritt beløp

MUSEUMSBESØK:

Musèet er åpent torsdager fra kl. 1000 til kl. 1430. **Velkommen!**

Ønskes besøk til annen tid kan det avtales pr telefon.

Inngangsbillett: Barn kr. 10,- Voksne: kr. 20,-

KONTAKTER TIL MUSEET:

Fellesmail til museet (for bestilling av besøk)		museet@vesterlen.no
Åse Wathne	mobil: 958 63 482	
John Ottar Lie Motland	mobil: 915 99 747	
Lovise Mæland	mobil: 415 10 707	
NSF kretskontor	mobil: 950 31 101	post@vesterlen.no
K/M kretskontor	mobil: 940 09 491	post@rogalandspeider.no
Kretsenes websider	www.vesterlen.no	www.rogalandspeider.no

